

Repertorium nr. 12/134 eindvonnis	Vonnis nr. 12/133 d.d. 15 november 2012
--------------------------------------	--

DE VIJFDE KAMER VAN DE BURGERLIJKE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG VAN HET GERECHTELIJK ARRONDISSEMENT TONGEREN, HEEFT HET VOLGENDE VONNIS-UITGESPROKEN:

INZAKE

DE STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR VAN HET VLAAMSE GEWEST bevoegd voor het grondgebied van de provincie Limburg, met diensten, gevestigd te 3500 Hasselt, Koningin Astridlaan 50/1

Elser,
ter zitting vertegenwoordigd door mr. _____, advocaat te _____ loco mr. _____
advocaat met burelen te _____

Tegen

- 1. _____, schrijnwerker, geboren te _____ op _____
wonende te _____
- 2. _____, zonder beroep, met zetel te _____ op _____
wonende te _____

Verweerders,
Ter zitting vertegenwoordigd door mr. _____, advocaat te _____ loco mr. _____
advocaat te _____

1. Procedure

De zaak is ingeleid door middel van een dagvaarding van 26 oktober 2011 en vastgesteld voor behandeling in toepassing van art. 747 § 2 Ger.W.

Partijen hebben elk conclusies neergelegd alsook een bundel met overtuigingsstukken neergelegd.

De zaak werd behandeld op de zitting van 18 oktober 2012 waarop Nederlands werd gesproken.

2. Beoordeling

2.1.
De vordering strekte ertoe:

AR. 11/2028/A

- te horen stellen dat verweerders, zonder in het bezit te zijn van een voorafgaande en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen een perceel hebben gebruikt, voor het plaatsen van een vaste inrichting, gelegen te ge-naamd _____, gekadastreerd onder _____, met een oppervlakte van _____

- verweerders tevens solidair, minstens de ene bij gebreke aan de andere, te zien en te horen veroordelen tot herstel, binnen de zes maanden na betekening van de uitspraak, van de plaats in de oorspronkelijke staat, zijnde de afbraak en het verwijderen van de opslagplaats/carport van het perceel, inclusief de eventuele vloerplaat en fundamenten, het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de af-brasmaterialen van het terrein.

- verweerders tevens solidair, de ene bij gebreke aan de ander een dwangsom op te leggen van 125,00 euro per dag bij niet uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

- te zeggen voor recht dat de termijn van herstel niet dient beschouwd te worden als een termijn voor verbeurdverklaring van de dwangsom.

- verweerders geen bijkomende termijn in de zin van artikel 1385bis.4de lid. Ger.W. toe te staan.

Verweerders betwisten de vordering.

2.2.

De feitelijke gegevens die relevant zijn voor de beoordeling van het geschil kunnen als volgt samengevat worden.

Op 3 september 2010 werd een proces-verbaal opgesteld wegens het "oprichten van een overdekte opslagplaats/carport zonder stedenbouwkundige vergunning".

De constructie is volgens de bepalingen van het gewestplan _____ (KB 5 april 1977) gelegen in een agrarisch gebied.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid verleende bij beslissing van 20 mei 2011 een eensluidend positief advies over de vooropgestelde herstellvordering.

2.3.

Inzake de opgeworpen exceptie obscuri libelli is de rechtbank van oordeel dat de dag-vaarding afdoende duidelijk is omtrent hetgeen gevorderd wordt waaraan de enkele en onterechte verwijzing naar een geweigerde regularisatievergunning geen afbreuk doet en te aanzien is als een materiële missing.

In de beslissing van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid wordt dezelfde missing overigens ook opgemerkt en rechtgezet.

2.4.

Voorafgaand doet de rechtbank inzake de rechterlijke bevoegdheid inzake herstellvorderingen opmerken dat zij zich niet kan en dient uit te spreken over de opportuniteit van de beslissing van eiser en diens beslissing enkel aan een marginale toetsing onderwerpt.

Een herstellvordering wordt aldus enkel dan afgewezen wanneer zij kennelijk onredelijk is (Cass., 9 juni 2009, nr. P.09.0023.N).

In zijn arrest van 24 november 2009 (P.09.0278.N) heeft het Hof van Cassatie zijn standpunt over het marginaal toetsingsrecht van de rechter bevestigd en geplaatst in de context van het internationaal beschermd eigendomsrecht (art. 1 eerste aanvullend protocol EVRM).

"De wettigheid van de herstellvordering wordt mede bepaald door artikel 1 Eerste Aanvullend Protocol EVRM waarvan het tweede lid bepaalt dat het recht op ongestoord genot van een eigendom op geen enkele wijze het recht aantast dat een staat heeft om die wetten toe te passen welke hij noodzakelijk oordeelt om toezicht uit te oefenen op het gebruik van eigendom in overeenstemming met het algemeen belang. De staat geniet een ruime appreciatiebevoegdheid bij het treffen van maatregelen met betrekking tot de ruimtelijke ordening en de milieubescherming. Het komt aan de overheden toe in te grijpen om te voorkomen dat de maatregelen die ze getroffen hebben ter bescherming van de ruimtelijke ordening en het milieu, hun nut verliezen. Daartoe is het mogelijk dat het eigendomsrecht beperkt wordt. Het gunstig gevolg voor een ruimtelijke ordening dient echter evenredig te zijn tot de last die eruit voortvloeit voor de overtreder. (...)

De rechter die overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel van artikel 1 Eerste Aanvullend Protocol EVRM vaststelt dat het door de overheid gevorderde herstelt beantwoordt aan het vereiste rechtmatig evenwicht tussen een goede ruimtelijke ordening en het recht op ongestoord genot van de eigendom door de overtreder, vermag niet op grond van artikel 6 EVRM zich inlaten met het beleid van het bestuur door niettemin diens redelijk verantwoorde herstellvordering te verwerpen om de enkele reden dat een andere maatregel hem persoonlijk meer aangepast lijkt".

2.5.

De rechtbank maakt zich de motivering eigen van de beslissing van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid van 20 mei 2011 waarbij zij vaststelde dat de geïmplementeerde handhaving, met name het oprichten van een overdekte opslagplaats/carport werd verricht in strijd met de stedenbouwkundige voorschriften aangaande de voor het gebied toegelaten bestemmingen.

"De bewering dat deze opslagplaats/carport bestemd is voor landbouwdoeleinden, wordt niet ondersteund door concrete stavingsstukken. Tevens betekent het bezit van dieren en een landbouwgrond niet dat er een (para) agrarische activiteit wordt uitge-

oefend. Bovendien blijkt uit de bij het dossier gevoegde foto's dat in de opslagplaats, naast een tractor, tevens bouwmaterialen en profielen worden gestapeld. Deze materialen hebben geen uitsluitend agrarische activiteiten. De bewering dat deze loods bestemd is voor landbouwdoeleinden wordt derhalve weerlegd door de bij het dossier gevoegde foto's.

Verweerders tonen inderdaad te genen dele aan dat er ter plaatse (nog) (para) agrarische activiteiten worden uitgeoefend en voeren in hun conclusies voor deze rechtbank geen bijkomende feitelijke gegevens of argumenten toe dewelke zij niet reeds ter beoordeling aan de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid werden voorgelegd.

Er is dan geen reden om in te gaan op het verzoek tot een plaatsopneming vermits niet aannemelijk gemaakt wordt dat zulks tot een andere beoordeling zou kunnen leiden.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid stelde terecht vast dat de voorliggende herstellvordering in overeenstemming is met artikel 6.1.4f § 1 eerste lid VCRO en derhalve wettig is.

2.6:

Uit de motivering van de herstellvordering alsook uit de motivering van de beslissing van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid, blijkt dat enkel de afbraak en het herstel in de oorspronkelijke toestand kunnen volstaan om het onroerend goed in overeenstemming te brengen met de stedenbouwkundige voorschriften.

"Uit de bij het proces-verbaal van 3 september 2010 gevoegde foto's blijkt dat de geïsoleerde constructie vlak bij de openbare weg is ingeplant en erg aanwezig is in het straatbeeld. Uit voornoemde foto's blijkt tevens dat deze grote en hoge open opslagplaats een stordige indruk geeft en in visueel en vormelijk opzicht storend is in de onmiddellijke omgeving. De onmiddellijke omgeving betreft een woonlint waarvan de aanwezige gebouwen variëren in hoogte, inplanting en bouwstijl. Deze heterogene bebouwing betreft gelijkvloerse- en verdiepingswoningen, overwegend in halfopen en open vorm. De geïsoleerde constructie staat ingeplant aan de voorzijde van het perceel. In deze onmiddellijke omgeving laat de geïsoleerde constructie zich noch naar morfologie noch naar welstand toe integreren, wanneer de huidige situatie wordt vergeleken met die vooraleer de geïsoleerde constructie er stond" (pagina 6 beslissing 20 mei 2011).

Het evenwicht tussen een goede ruimtelijke ordening en het recht op een ongestoord genot van de eigendom wordt niet geschonden door de gevorderde herstellmaatregel en is binnen de grenzen van de bestuurlijke vrijheid van de overheid om de stedenbouwkundige voorschriften te doen naleven.

De herstellvordering is gegrond, zoals hierna bepaald.

2.7:

Verweerders worden als in het ongelijk gestelde partijen veroordeeld tot de kosten van

AR. 11/2028/A

het geding.

Ter zitting bevestigt de raadsman van eiser afstand te doen van de rechtsplegingsvergoeding.

Gezien de art.2, 30 tot 37 en 41 der wet van 15 juni 1935.

OM DEZE REDENEN DE RECHTBANK

Uitspraak doende op tegenspraak.

Verklaart de eis ontvankelijk en in navolgende mate gegrond.

Zegt voor recht dat verweerdere, zonder in het bezit te zijn van een voorafgaande en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen een perceel hebben gebruikt, voor het plaatsen van een vaste inrichting, gelegen te , genaamd , gekadastrerd onder , met een oppervlakte van

Veroordeelt verweerdere tot herstel, binnen de zes maanden na betekening van de uitspraak, van de plaats in de oorspronkelijke staat, zijnde de afbraak en het verwijderen van de opslagplaats/carport van het perceel, inclusief de eventuele vloerplaat en fundamenteën, het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein, onder verbeurte van een dwangsom van 125,00 euro per dag bij niet uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Zegt voor recht dat de termijn van herstel niet dient beschouwd te worden als een termijn voor verbeurdverklaring van de dwangsom.

Verwijst verweerdere in de gedingkosten, aan de zijde van eiser niet begroot zijnde.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare zitting in het gerechtsgebouw te Tongeren op donderdag **VIJFTIEN NOVEMBER TWEEDUIZEND EN TWAALF**

Aanwezig:

, rechter, alleenzettelend rechter, voorzitter van de vijfde kamer en
hoofdgriffier.